

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin “Fikhî” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

إِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ

“İslam kendisinden öncekileri kaldırır.”

Salah Fawzi'ye

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Kerim kardeşim, selamların en güzelinden sonra;

Anayasa Mukaddimesi kitabının birinci cildindeki 95. maddede şöyle geçmektedir:

“İslam’a ve Müslümanlara eziyet edenler ile alakalı meselelerin yeniden ele alınmasına gelince; bu, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in Mekke’nin fethinden sonra cahiliyede İslam’a ve Müslümanlara eziyet eden birkaç kişinin öldürülmelerini, hatta Kabe’nin örtüsüne tutunup kalsalar bile öldürülmelerini emretmiş olmasından dolayıdır. Oysa Ahmed ve Taberani’nin Amr İbn-ul Âs’dan rivayetinde Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in, إِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ “İslam kendisinden öncekileri kaldırır.” dediği biliniyordu. Yani İslam’a ve Müslümanlara eziyet eden kimseler bu hadisten istisna edilirler.”

Bu insanların gerçekliğini araştırdım ve bu kişilerden bir kısmının Müslüman olup İslam’ı terk ettiğini, bir kısmının ise Müslüman olmayıp öldürüldüğünü gördüm; dolayısıyla her kim Müslüman olduğu halde irtidat ederse (İslam’ı terk ederse) asıl olan onun irtidadından dolayı cezalandırılmasıdır; her kim de şirki üzere kalıp İslam’a ve Müslümanlara zarar verenlerden olursa, maddede de geçtiği gibi Müslümanların İmamının uygun gördüğü şekilde ya ölümle cezalandırılır ya da affedilir; ancak her iki durumda da “İslam kendisinden öncekileri kaldırır” hadisi onlara intibak etmiyor; çünkü bizim bildiğimiz şey, “İslam kendisinden öncekileri kaldırır” sözünün yeni Müslüman olmuş kişiye intibak etmesidir; peki Halid İbn Velid ve Vahşi İbn Harb (Allah onlardan razı olsun) gibi sahabelerden bazılarının kılıç kullanıp Müslümanları öldürdüğü ancak Müslüman olmalarının ardından Rasul Aleyhisselatu ve’s Selam’ın onlara hiçbir şey yapmadığı bilindiği halde neden bu hadis, bu maddede delil olarak getirilmiştir?

Allah sizi mübarek kılsın, sizi doğru yola iletsin ve sizin elinizle zafer nasip etsin.

Salah Fevzi - Kudüs-i Şerif.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Görünen o ki meselenin anlaşılmasında bir karışıklık olmuş; zira Ahmed ve et-Taberânî’nin Amru ibn-ul Âss’tan rivayet ettiği Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in, إِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ “İslam kendisinden öncekileri kaldırır.” hadisi, kâfirlerden Müslüman olan bir kimse hakkında İslam’dan önce olanın sanki olmamış gibi sayıldığına delalet etmektedir. Yani o, İslam’dan önce yaptıklarından dolayı hesaba çekilmez; dolayısıyla onun İslam’a girmesi, İslam’dan önce işlediği günahları siler; çünkü İslam, kendisinden öncekileri kaldırır... Ancak Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem Mekke’yi fethettiğinde, (cahiliyede İslam’a ve Müslümanlara eziyet eden birkaç kişinin öldürülmelerini, hatta Ka’be’nin örtüsüne tutunup kalsalar bile öldürülmelerini emretmiştir); dolayısıyla bundan, şayet Müslüman olsalar bile, Müslümanlara verdikleri zarardan dolayı sorumlu tutulmaya devam edecekleri anlaşılmaktadır. Çünkü Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle demiştir: (Ka’be’nin örtüsüne tutunup kalsalar bile); bu da Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in, onların İslam’a girmeleri durumunu bir istisna kılmadığına, aksine her halükârda onların öldürülmesini emrettiğine delalet etmektedir. Buradan da anlıyoruz ki; İslam’a ve Müslümanlara eziyet edenler, İslam’a girseler bile yaptıklarının cezasını çekeceklerdir. Dolayısıyla Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in, إِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ “İslam kendisinden öncekileri kaldırır.” hadisi, onları kapsamıyor; çünkü onlar, bu hadisten istisna edilmişlerdir; yani onlardan İslam’a ve Müslümanlara verdiği eziyeti, İslam kaldırmaz, aksine bundan dolayı hesaba çekilirler; bundan sonra onların işleri İmam’a kalmıştır; dilerse onları affeder, dilerse cezalandırır.

Bu anlayışın doğru olduğuna, Nesai'nin Sünen'inde Musab İbn Sa'd'ın babasından şöyle dediğini rivayet ettiği hadis delalet etmektedir: **لَمَّا كَانَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ أَمَّنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسَ إِلَّا أَرْبَعَةً نَفَرٍ وَأَمْرَاتَيْنِ وَقَالَ أَقْتُلُوهُمُ وَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمْ مُتَحَلِّقِينَ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ عِزْرَمَةَ بِنْتُ أَبِي جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَطَلٍ وَمَقِيسُ بْنُ صَبَابَةَ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعْدِ بْنِ أَبِي السَّرْحِ فَأَمَّا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَطَلٍ فَأَدْرَكَ وَهُوَ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ فَاسْتَبَقَ إِلَيْهِ سَعِيدُ بْنُ حُرَيْثٍ وَعَمَارُ بْنُ يَاسِرٍ فَسَبَقَ سَعِيدٌ عَمَارًا وَكَانَ أَشَدَّ الرَّجُلَيْنِ فَقَتَلَهُ وَأَمَّا مَقِيسُ بْنُ صَبَابَةَ فَأَدْرَكَهُ النَّاسُ فِي السُّوقِ فَقَتَلُوهُ وَأَمَّا عِزْرَمَةُ فَرَكِبَتْ النَّجْرَ فَأَصَابَتْهُمْ غَاصِفٌ فَقَالَ أَصْحَابُ السَّقِينَةِ أَخْلِصُوا فَإِنَّ إِلَهَكُمْ لَا تُغْنِي عَنْكُمْ شَيْئًا هَاهُنَا فَقَالَ عِزْرَمَةُ وَاللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَنْجِنِي مِنَ الْبَحْرِ إِلَّا الْإِخْلَاصُ لَا يُنَجِّنِي فِي الْبَرِّ غَيْرُهُ اللَّهُمَّ إِنَّ لَكَ عَلَيَّ عَهْدًا إِنْ أَنْتَ عَافَيْتَنِي مِمَّا أَنَا فِيهِ أَنْ آتِي مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَضَعَ يَدِي فِي يَدِهِ فَلَا جِدْتُهُ عَفْوًا كَرِيمًا فَجَاءَ فَأَسْلَمَ وَأَمَّا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعْدِ بْنِ أَبِي السَّرْحِ فَإِنَّهُ اخْتَبَأَ عِنْدَ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَلَمَّا دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسَ إِلَى النِّبْيَةِ جَاءَ بِهِ حَتَّى أَوْفَقَهُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَايِعْ عَبْدُ اللَّهِ قَالَ فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَنَظَرَ إِلَيْهِ ثَلَاثًا كُلُّ ذَلِكَ يَأْتِي فَبَايَعَهُ بَعْدَ ثَلَاثٍ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَمَا كَانَ فِيكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ يَقُومُ إِلَيَّ هَذَا حَيْثُ رَأَيْتُ كَفَفْتُ يَدِي عَنْ بَيْعَتِهِ **Allah'ın** فَبَقِئْتُهُ فَقَالُوا وَمَا يُدْرِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا فِي نَفْسِكَ هَلَا أَوْمَاتِ الْإِنْبَاءَ بِعَيْنِكَ قَالَ إِنَّهُ لَا يُنْبِغِي لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ خَائِنَةٌ أَعْيُنِ **Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Mekke'nin fethi günü dört erkek iki kadının dışında Mekke'de bulunan tüm halka eman verdi. Onlar hakkında: "Onları Kabe'nin örtüsüne tutunup kalsalar bile bulduğunuz yerde öldürün" buyurdu. Bunlar, İkrime İbn Ebî Cehl, Abdullah İbn Hatal, Mıkyes İbn Subabe ve Abdullah İbn Sa'd İbn Ebi Serh'dir. Abdullah İbn Hatal, Kâbe'nin örtüsüne yapışmış olduğu halde yakalandı. Said İbn Hureys ve Ammar İbn Yasir onu öldürmek için yarıştılar. Bu ikisinden daha genç olan Said önce giderek onu öldürdü. Mıkyes İbn Subabe'yi de Müslümanlar çarşıda yakalayıp öldürdüler. İkrime ise gemiye binerek kaçtı. Bir ara gemi fırtınaya yakalandı. Gemidekilerin hepsi birden: "İhlaslı ve samimi olun şu anda putlarınız ve ilahlarınızın hiçbirinin size bu gemide bir faydası olmaz" dediler. Bunun üzerine İkrime: "Vallahi denizde beni ihlas ve samimiyetle Allah'a bağlanmaktan başka bir şey kurtarmazsa karada da kurtaramaz. Allah'ım sana söz veriyorum. Eğer beni şu anda içinde bulunduğum tehlikeden kurtarırsan Muhammed'e gidip O'nun eline yapışacak ve iman edeceğim, O'nu affedici ve ikram sahibi olarak bulurum" dedi. Gemiden kurtulan İkrime gelip Müslüman oldu. Abdullah İbn Sa'd İbn Ebi Serh'e gelince; o, Osman İbn Affan'ın yanında gizlendi. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, insanları kendisine biat etmek için çağırdığında (Hz. Osman) onu Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in yanına kadar getirdi ve "Ey Allah'ın Rasulü, elini uzat da Abdullah biat etsin" dedi. Bunun üzerine Sallallahu Aleyhi ve Sellem, başını kaldırıp ona üç defa baktı. Bu bakışların ilk ikisinde elini uzatmadı. Ancak üçüncü defa baktıktan sonra elini uzattı ve biat etti. Sonra ashabına dönüp: "Biat etmesi için elimi uzatmadığımı gördüğünüz halde aranızdan akli başında biri çıkıp da niçin bunu öldürmedi?" buyurdu. Orada bulunanlar: "Ey Allah'ın Rasulü, biz senin kalbindekini ne bilelim, bize gözünle işaret ediverseydin" dediler. Sallallahu Aleyhi ve Sellem de: "Bir peygambere hain gözlerle sahip olmak yakışmaz" buyurdu. Dolayısıyla Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in, Müslüman olarak kendisine biat etmek için gelmiş olmasına rağmen Müslümanlardan Abdullah İbn Ebi Serh'i öldürmelerini istemesi, bu kişilerin kesinlikle kanlarının akıtılacağına (öldürüleceğine), dolayısıyla onların İslam'a girmelerinin kesinlikle onları bundan korumayacağına, onların işlerinin İmam'a (Halife) havale edileceğine, İmam'ın da dilerse onları cezalandıracağına, dilerse affedeceğine delalet etmektedir... Böylece Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in, örneğin İkrime ibn-u Ebî Cehl'in durumunda olduğu gibi Müslümanlara eziyet ettiği halde kâfirlerden Müslüman olan kimseye ceza vermemesi, İmamın affetmesi kapsamına girmektedir; tıpkı Hilafet Devleti'nin Cihazları kitabında geçtiği gibi: (Ne var ki Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem onlardan bazılarını da affetti. Mesela, Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in İkrime İbn-u Ebi Cehl'i affetmesi gibi. Bundan ötürü Halife'nin, onlar hakkındaki meseleleri yeniden ele alması da, affetmesi de caizdir.)****

Umarım bu meselenin anlaşılmasındaki karışıklık ortadan kalkmıştır.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 17 Rabi'u'l Evvel 1445

M. 02/10/2023

Cevaba, Emir'in (Allah onu korusun) web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<https://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/4421/>